No. 29.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 6 Maart.



De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

TURKIJE.

— Blijkens berigten uit Syrië is de gansche Libanon in opstand, reeds staan 12.000 Maronieten onder de wapenen, en zulks omdat zij de knevelarijen en verdrukkingen der Turksche autoriteiten niet langer kunnen verduren, zij zeggen dat zij, na hunne vruchtelooze reclamatien bij de Porte, geene andere hoop voeden, dan het welslagen hunner wapenen.

ITALIE.

ANCONA, den 6. Februarij. Een treurig voorval, eene poging tot moord op den regter *Alessandrini*, heeft gisteren avond onze stad in opschudding en zorg gebragt. Onder de regters van het exceptioneel tribunaal, belast met de vervolging der staatkundige gevangenen, en helgeen als uiterst streng te hoek stond, zonder dat men van het vonnis of het lot der veroordeelden iets vernam, was vooral de regter *Alessandrini*, die het zij met regt of met onregt bekend, als degeen, die het meest tegen de gevangenen woedde. Wetende, welk een doodelijken haat men hem toedroeg, ging hij nooit zonder bedekking uit. Doch ook deze voorzorg kon hem niet redden. Terwijl hij gisteren avond ten 4 ure, vergezeld van twee gensdarmes, door de Augustijnestraat ging, sprong een gemaskerde op hem toe en stiet hem een dolk in den rug. Het volk maakte plaats voor den moordenaar, die het ontkwam, zonder dat de policie het der moeite waard achtte, naar hem onderzoek te doen. De Delegaat heeft de carnavals-vermakelijkheden doen staken.

ENGELAND.

LONDEN, den 28. Februarij. Eene tweede editie van de *Times* deelt eenen brief mede uit Lissabon van den 21. dezer, waarin gemeld wordt, dat de opstand in Portugal thans zoo goed als geëindigd was, er zouden zelf reeds vele opstandelingen over de Spaansche grenzen gevlugt zijn, en onder de overgeblevenen heerschte de grootste moedeloosheid. Een hunner korpsen, hetwelk voor eenige dagen nog 600 man telde, heeft thans nog naauwelijks 250. De regering, gebruik makende van haar magt, had de bezittingen van allen, die aan den opstand deel genomen hadden, gesequestreerd.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 29. Februarij. Gisteren is de zaak van den *Juif errant*, van *Sue*, voor de regtbank gekomen, welke, in overweging nemende, dat er geen eigenlijk geregd contract bestond tusschen den schrijver en het blad, den eisch van La Presse heeft verworpen.

In de debatten is gebleken, dat La Presse den Heer *Sue* voor den *Juif errant*, roman in 10 deelen, heeft aangeboden 50,000 fr. dat is 5000 fr. per deel, en dat de Heer *Veron* aan den Heer *Sue* 10,000 fr. per deel had geboden. De 10,000 zijn natuurlijkerwijze aangenomen geworden.

— Wij hebben voor eenigen tijd vermeld, hoe de heer *Donon Cadot*, een rijk kapitalist te Pontoise, des morgens in zijn huis vermoord gevonden en een kapitaal van omstreeks de 800,000 fr. meerendeels waarde in papier, vermist was geworden en alzoo vermoedelijk door den moordenaar ontvreemd was; alsmede, hoe het meerendeel van dat papier later in een pakket, over den post was terug gezonden.

De moordenaar is thans ontdekt en in handen der justitie, het is zekere *Rousselet*, een smid te Sannois, in het departement van Seine en Oise. Van het niet terug gevondene was een gedeelte door hem besteed tot het afbetalen van sedert lang krijtende schulden; en deze afbetaling heeft het eerst vermoeden tegen hem doen opvatten; en is het overige nog ten zijne huize gevonden. Het opschrift op het terug bezorgde pakket papieren, die hij het waarschijnlijk gevaarlijk achtte ten gelde te maken, had hij door een zijner kinderen doen schrijven. Na het plegen van zijne gruweldaad schijnt hij geen oogenblik rust meer te hebben genoten, en op zelfmoord bedacht geweest te zijn, want in zijnen tuin heeft men eenen door hem gegraven kuil gevonden, en op eene daar neven staande schutting had hij met krijt het verzoek geschreven dat men, wanneer men zijn ligchaam zou hebben gevonden, het aldaar begraven zou. — Zijne vrouw en kinderen zijn nevens hem gearresteerd.

BELGIE.

BRUSSEL, den 1. Maart. Uit verschillende streken verneemt men, dat de rivieren buiten hare oevers zijn getreden en de landen onder water hebben gezet. In de omstreken van Kortrijk, Luik, enz. staan vele landen onder, en is het water in de huizen gedrongen. In het *Journal des Flandres* leest men, dat de rivier de Lijs bij Harelbeke, Gend, enz. in den afgeloopen nacht buiten hare oevers is getreden, en dat vele bewoners in de nabijheid van die rivier hunne huizen zijn ontvlugt.

— Te Luik is het water den 27. Februarij op eene verontrustende wijze gestegen. De laag gelegen straten der stad zijn overstroomd, dijken zijn doorgebroken, de wegen staan verscheidene voeten hoog onder water; eenige huizen zijn door den stroom medegevoerd. De reizigers, welke dien morgen uit de diligence van Jamappe kwamen, hebben met de voeten in het water gezeten, hetwelk in de diligence was gedrongen.

— Ter nagedachtenis van den Heer *Falck*, in leven Gezant van Nederland in België, heeft men eene zeer fraaije medaille geslagen, welke door den Heer *Wiener* was gegraveerd. Op de voorzijde staan de woorden: *Quod sui memor Belgium fecit merendo.* Deze woorden omringen de Godin der geschiedenis, welke den naam van *Falck* in haar boek schrijft. Deze medaille geeft door hare geest- en smaakvolle bewerking den Heer *Wiener* eene plaats onder de beste kunstenaars van dit vak.

NEDERLANDEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

'sGRAVENHAGE, den 1. Maart. Aan de orde van den dag is de beraadslaging over het ontwerp tot aanvulling der middelen over 1844 en 1845.

Verscheiden leden voeren, zoo tegen als voor het ontwerp, het woord; het wordt door Z. Exc. den Minister van Finantien *ad interim* verdedigd.

Ter stemming overgegaan zijnde, is het ontwerp, met eene meerderheid van 29 tegen 25 stemmen verworpen, zoodat Z. M. eerbiedig zal worden verzocht, dat ontwerp in nadere overweging te nemen.

Daarna is het ontwerp, tot afbetaling der schuld aan de Handel-Maatschappij, met 31 tegen 23 stemmen aangenomen.

Het ontwerp van wet, tot regeling der schuldvorderingen en opname van het gedane aanbod van wijlen Z. M. den Graaf van Nassau, is aangenomen met 39 tegen 12 stemmen.

Daarna wordt de vergadering voor een onbepaalden tijd gescheiden.

— Blijkens den afloop der stemming over de buitengewone belasting, verdeelt zich die over de Afgevaardigden der onderscheiden provincien als volgt:

	voor:	tegen:
Uit Noord-Braband		7.
« Gelderland	2,	4.
« Zuid-Holland	7,	4.
« Noord-Holland	9,	1.
« Zeeland	3,	
« Utrecht	2,	1.
« Vriesland	4,	1.
« Overijssel	3,	1.
« Groningen	2,	2.
« Drenthe		1.
« Hertogdom Limburg		3.
	32.	25.

— Men heeft dezer dagen het verlies te betreuren van de nederlandsche ijzeren stoomboot *Elberfeldt*. Dit vaartuig, onder gezagvoering van den kapitein *R. Stranack* van Rotterdam naar Londen vertrokken, om aldaar onderzocht en zoo noodig gerepareerd te worden, is in den namiddag van laatstleden donderdag, op omtrent 35 mijlen ten oosten van het Noord Voorland, gezonken, en wel zoo spoedig, dat het scheepsvolk, uit veertien man bestaande, slechts tijd genoeg had de boot over boord te werpen, waarin het slechts twee gelukte zich te bergen. Deze redden nog negen anderen, doch twee stokers en de kok zijn jammerlijk verdronken, terwijl zich gelukkig geen passagiers op de stoomboot bevonden. De eerstgenoemden zijn door eene kof opgenomen en in den morgen van den 23. te Margate aangebragt.

— Sedert eenige weken reizen eenige personen steden en dorpen van ons Koningrijk af en vervoegen zich bij kasthouders of kooplieden in goud en zilver, bieden dan baren zilver ten verkoop aan, oneindig veel beneden de gewone waarde, en geven ter sluiks te kennen, dat dit van gesnoeide specie is; heeft zich dan iemand door woekerwinst laten verblinden, dan vindt hij zich naderhand op eene schelmsche wijze bedrogen, zijnde deze baren een mengsel van koper en Berlijnsch zilver, en het uiterlijke zoodanige tot bedrog ingerigt, dat het de proef der gehalte doorstaat.

VLISSINGEN, den 5. Maart. Op den 28. October jl., werd door de *Nederlandsche Loodsboot* No. 6, Schipper *L. van der Eyck*, van de standplaats *Vlissingen*, bij onstuimig weder en hoogloopende zee, op de hoogte van *Oostende*, in zinkenden staat ontmoet het Fransche visschersvaartuig *Le St. Pierre*, van *Berck*, arrondissement St. Valerij s./m.: en mogt het, na veel inspanning, gelukken de equipagie van dat vaartuig, bestaande uit zes personen, in oogenschijnlijk levensgevaar verkeerende, aan boord der Loodsboot over te nemen, en vervolgens behouden te *Vlissingen* aan wal te brengen.

Het Fransche Gouvernement, hiervan onderrigt geworden zijnde, is door hetzelve eene som van 200 fr. aan voornoemde schipper *van der Eyck* en de verdere bemanning der Vlissingsche Loodsboot No. 6. toegekend geworden, als een blijk van welgevallen over hunne menschlievende daad, en ter belooning van den ijver, bij die gelegenheid door hen aan den dag gelegd.

— Gisteren werd van 's Rijks werf met goed gevolg te water gebragt Zr. Ms. schoonerbrik *de Dolfyn*.

— Het vertrek van Z. M. stoomschip de *Bromo* naar Japan is bepaald op den 10. Maart.

— Uit Nijmegen schrijft men van den 1. Maart: « De snelle was onzer rivieren geeft groote bekommering. Den 27. Februarij was de hoogte van het water in de rivier de Waal, aan de peilpaal, reeds tot 4 el 22 duim geklommen. Den volgenden morgen stond hetzelve ter hoogte van 5 el 22 duim, gisteren had hetzelve 5 el 82 duim en heden 6 el 23 duim bereikt. Het water stroomt reeds binnen de poorten, en de benedenstad zal weldra onder water gezet zijn, indien de was blijft voortgaan. Aan de haven en de St. Stevens-poort, langs de Lage markt, is men ijverig met dammen bezig, om zoo mogelijk de huizen voor het indringen des waters te beveiligen.

« Te Arnhem, alwaar ll. Dingsdag, den 27. Februarij de hoogte van den Rhijn was 3 el 33 duim, stond hetzelve den 28. Februarij 4 el 65 duim, gisteren 5 el 40 duim, en onze berigten van heden morgen melden, dat hetzelve voortdurend wast, en ter hoogte staat van 5 el 80 duim. Van de Maas zijn de berigten even onrustwekkend; dezelve is reeds voor eenige dagen, zoogenoemd *om geweest*."

— Een aantal aanzienlijke ingezetenen van Rotterdam hebben een adres aan de Eerste Kamer opgezonden, waarin men onder anderen het volgende leest:

« Het Ontwerp, in zoo ver hetzelve eene belasting op de wezenlijke bezittingen voorstelt, is *daarom* volstrekt onaannemelijk, dewijl die soort van belasting ten doel heeft, om het bedrag van ieders bezittingen, door aangifte of door dwang, te kennen, en aan anderen dan den bezitter openbaar te maken. Het heilige geheim wordt geschonden, hetwelk in een land van Koophandel, welke niet blootelijk door bezitting maar geheel door *crediet* leeft, deszelfs levensadem is. Die levensadem wordt gestikt. De Handel wordt gedood. De welvaart van het land wordt moedwillig bedreigd.

« Welke gevolgen dit in den Spaanschen tijd had, is door de geschiedenis bekend.

« Hoe latere ondernemingen daartegen terugdeinsden is het niet minder.

« Het geheim te willen opheffen, waar achter de eerlijke Handel en Nijverheid leven, en soms voorspoed erlangen, meermalen, en ook nu, kwijnen, maar hetwelk intusschen welvaart door het Land verspreidt, en den Staat in wezen houdt, dat geheim te willen opheffen, is een Staatkundige zelfmoord.

« Het Ontwerp intusschen gaat verder nog dan de bezittingen.

« Bij de begrooting van het nationale vermogen op 2400 millioenen vraagt het reeds van die bezittingen 1½ pCt. dat is 36 millioenen, welke, met de 10 millioenen van wijlen den Graaf van Nassau voldoende zullen zijn. Want buiten die 10 millioenen, verlangt men slechts 35 andere.

« Maar, Edelmogende Heeren! waartoe dan nog een belasting op de inkomsten van minstens vijf jaren, tot een kapitaal gebragt?

« Dit gedeelte der wet is op zich zelf genoegzaam, om haar geheel te doen afwijzen.

« Het is eene belasting op de inkomsten, maar niet van het jaar waarin zij werkelijk worden genoten, neen, over vijf jaren.

« Zijn deze de *verloopen* jaren, dan is de wet onregtvaardig, tegen alle beginselen aandruischende. Zij werkt terug, helgeen eene belastingwet niet mag doen.

« Zijn het de *toekomstige* jaren, dan is de wet ongerijmd. Wie verzekert ons voor den dag van morgen, dat wij inkomsten zullen hebben.

« De capitalisatie tot bezitting is dan ook eene belasting, niet op bezitting, niet op iets materieels, maar op de nijverheid.

« Het is eene belasting op den geest, die denkt en werkt — op de ligchaamskracht welke werkt, *niet* op eene *bezitting*.

« Dat verdichte kapitaal, hetwelk tevens verdicht wordt, over *één* jaar (want geene vroegere noch volgende jaren kunnen belast worden) *twintig pCt.* inkomsten af te werpen, dat kapitaal is de *werkzaamheid* van den vermogenden, die buitendien in zijne bezittingen belast wordt, maar vooral de *werkzaamheid* van den minvermogenden, die wel inkomsten uit werkzaamheid, maar geene bezittingen heeft, — van de talrijke klasse der ingezetenen.

« Het is eene belasting vooral op mingegoeden Hoe velen zijn er niet, die buiten weinige meubelen, en lijfsbenoodigdheden, geene bezittingen hebben; maar wel een inkomen boven de zes honderd gulden?

« Zij zijn zoo velen, in het geheele Vaderland, dat de ondergeteekenden zich voorstellen zeker te zijn van deze *twee* waarheden, *dat* voor ieder van die werkzame ingezetenen de belasting zal zijn eene ontzettende ramp, den welstand van hun, reeds door vele belastingen geteisterd, bestaan te gronde rigtende, maar dat tevens, wanneer de wet wordt uitgevoerd, aan de schatkist zoo vele millioenen zullen toevloeijen, dat zij schaamrood zoude worden,

zoo dit mogelijk ware, over dien toevloed, die vooral aan de nuvere behoefte tot haren ondergang wordt onttrokken.

« Waartoe die belasting op de Industrie, door het patent-regt, en al de andere belastingen reeds zoo gedrukt?

« Waartoe die millioenen, boven de 35 uit de bezittingen te lonen?

« Waartoe de verdichting van eene bezitting, welke niet bestaat?

« Waartoe ook zelfs te dien aanzien de openbaring van het geheim des werkzamen?

« Vereischt de nood des Lands dit alles?

« Verre is van de ondergeteekenden de overtuiging te dien aanzien."

— Er waren voor eenige dagen in Amsterdam geruchten in omloop gebragt, dat zich aldaar voorname kapitalisten hadden vereenigd, ten einde alléén in de hoofdstad van het rijk eene inschrijving in de zoogenaamde vrijwillige leening van bij de 100 millioenen te bewerken. Zoo schreef een correspondent van het *Journal du Limbourg* uit Amsterdam. Doch gemeld *Journal* uitte te regt de vrees, dat misschien voorgemeld gerucht expresselijk was uitgestrooid, ten einde daardoor op de stemmen der Kamer invloed uitteoefenen. Een nader schrijven van dien correspondent, schijnt die vrees te wettigen. Het zal weldra blijken wat daarvan is. Het zal weldra blijken waarin de vaderlandsliefde der papier-pacha's bestaat. Het zal weldra blijken, of zich dezelve niet eeniglijk oplost in couponsliefde.

Of zou men misschien terug deinzen voor een eventueel bankroet, dat voortspruiten moet uit eene mogelijke, waarschijnlijke mislukking der belastingwet?

In alle geval, wat de beweegreden der inschrijving wezen mag, wij zullen hulde brengen aan de mannen, die eenmaal ten minste zullen hebben medegewerkt tot voorkoming van den nationalen ramspoed. (*Noord-Brab.*)

— Uit de *Rotterdamsche Courant* van den 2. dezer nemen wij over het volgende Adres, aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal opgezonden.

Edel Mogende Heeren,

Het oogenblik is gekomen U E. M. de verontwaardiging van het Nederlandsche Volk te doen kennen over de voorgestelde wet der belasting op de bezittingen en inkomsten, door de Tweede Kamer aangenomen.

Ik vind mij verpligt U E. M. eerbiedig te verzoeken, de aanneming daarvan te weigeren.

Redenen hiervan aan te voeren is nutteloos; deze zijn U E. M. door de mannelijke oppositie in de Tweede Kamer ten volle bekend. Het is echter nuttig en noodzakelijk U E. M. de verzekering te geven, dat deze inquisitoriale wet algemeen door het Volk wordt afgekeurd en door de klasse der bezitters van vaste goederen onmogelijk kan worden nageleefd. Deze hebben sedert jaren van hun belastbaar inkomen 15 à 17 per cent betaald en alle andere lasten helpen dragen, terwijl de rentheffers van den Staat nimmer van hun inkomen iets als zoodanig hebben gecontribueerd. En hoe verderfelijk is deze voorgestelde wet voor het zoo onmisbaar crediet van den koopman, fabrijkant en alle andere industriële personen.

De maatregel zou alleen voor de renthеffers van den Staat nuttig kunnen schijnen, maar het eene gedeelte van het Volk zal zich niet voor het andere laten uitkleeden.

Ja, Edel Mogende Heeren, het zij U E. M. eerbiedig voorgehouden, deze voorgestelde wet door de Tweede Kamer is onuitvoerbaar, algemeen verzet staat voor de deur, de zoo noodzakelijke eensgezindheid tusschen het Bestuur en de Natie staat verbroken te worden.

Dit zijn geene dreigementen; maar men moet moedwillig blind zijn, om zich daarvan niet verzekerd te houden. De schoonste gelegenheid biedt zich thans voor U E. M. aan zich bij het Volk verdienstelijk te maken, het Vaderland te redden, en in de aanstaande nieuwe Staatsregeling eene hooge Kamer, uit de voornaamsten des Volks zamengesteld, te zien opnemen.

Ja, ik zeg eene aanstaande nieuwe Staatsregeling, deze is onmisbaar het gevolg van de antinationale houding der Tweede Kamer; dat is geene Volksvertegenwoordiging, maar eene deputatie van de Staten der provincien; daardoor is het ook alleen te verklaren, hoe zij zoo ergelijk tegen de algemeene opinie zijn opgestaan.

Ik verklaar bij dezen plegtig, na rijp beraad, en tot voorbeeld van anderen, en om het algemeen welzijn des Vaderlands te bevorderen, dat, zoo onverhoopt deze voorgestelde wet door U E. M. en Z. M. den Koning wierd gesanctionneerd, ik mij aansluit aan de heeren van Heeckeren van Enghuizen, Wassenaar van Katwijk en van Brakell van Doornwerth, en mij lijdelijk te zullen gedragen, geene betalingen te doen, en eene gedwongen executie te zullen afwachten.

Mijne leus is, God behoede het Vaderland en den Koning.

Vuren M. Viruly van Vuren en Dalem.

den 1. Maart 1844.

MENGELINGEN.

EEN VIERTAL VRAGEN.

Is het waarheid, dat de minister van justitie, bij geheime *circulaire*, de kantonregters, bijzonder ten platte-lande, heeft aangeschreven: om, zoo veel mogelijk, het teekenen van petitiën tegen de leenings- en heffings-wet, te verhinderen en tegen te gaan?

Is het waarheid, dat die geheime brieven, zoodanig zijn ingerigt, dat, wanneer een derzelven openbaar wierd, zijne Excellentie dadelijk kan nagaan, door wie de geheimhouding niet is nagekomen?

Zou eene dergelijke aanschrijving niet moeten beschouwd worden als eene schending der bepalingen van de grondwet, waarbij het regt van petitie is erkend? en zou uit dien hoofde de publiek-making geen pligt zijn?

Zou een minister, die zich eene dusdanige daad veroorlooft, niet onmiddelijk in staat van beschuldiging en voor den Hoogen Raad teregt moeten worden gesteld? (*Arnh. C.*)

Het zaakwaarnemelijk Legioen.

De burger van den Staat, wordt, even als het poedelhonden-ras, op verschillende manieren geschoren, en zal ieder in zijn vak den Keizer geven wat des Keizers *is* (of liever: heet *te zyn*), dan krijgt de Keizer alles, en de burger niets-met-al. Een ieder wordt geschoren, en scheert op zijne beurt, en zoodoende kan men veilig zeggen, dat de aapzuchtige wortels onzes Staats gevoed worden door..... scheerwater. De een scheert echter op eene meer, de ander op eene minder bedekte manier: niemand echter doet dit gedeeltelijk eigenaardiger, gedeeltelijk hartelijker dan de zaakwaarnemer. Om nogthans het zaakwaarnemelijke vak wél te leeren kennen, is het nuttig en noodzakelijk, hetzelve al aanstonds in *drie* klassen te verdeelen. Ik hoop, dat mijne lezers mij met genoegen volgen zullen; wij beginnen alzoo met:

I.

Den requesten- en huurcedullen-schryver.

De requesten- en huur-cedullen schrijver, die zich dan doorgaans ook den eeretitel van zaakwaarnemer aanmatigt, is te kennen aan zijne, doorgaans of zeer kleine, of zeer lange gestalte. In allen gevalle zal hem nimmer een dikke buik, of een onderkin in den weg staan. Zijn huis dezelfde eer schenkende als de straat, kent hij zijn ligchaam geene andere verandering van kleeding toe, dan eene bijvoeging van een paar handschoenen, die meestal zwart geweest, nu eene kleur dragen, welke veel met roet en den hagelslag op eene echte havannah-cigaar overeenkomt, en het sieraad van een hoed, die, hoezeer kaal en versleten, steeds glimmende, maar stijf is, als de haren van eene gezengde kat, en waarvan de randen der bol rijkelijk met zoo veel inkt bestreken zijn, als er toe benoodigd zoude wezen, om eene Engelsche graanwet-petitie te schrijven. Zonder handschoenen, of hoed is nog nooit, sedert Adam af, een requesten-schrijver gezien geworden. Als een ouderwetsche rentenier, die, al schittert er ook een Italiaansche hemel boven zijn hoofd, nooit uitgaan zal, zonder zijne groote, blaauwe paraplui met krommen handvat, stijf onder zijne arm gedrukt, mede te nemen; zult gij hem steeds eene portefeuille in de handen zien hebben, die, zoo al niet requesten, of huurcedullen, dan toch altijd eenige oude couranten, of papillotten papier bevatten zal. Met den neus in den wind; want hij hoopt misschien nog eens bij de verhuizing van dien potentaat een nieuw contract te zullen sluiten; stapt hij moedig voorwaarts, steeds indachtig, om door den half-cirkelvormigen zwaai zijner armen elken te digt naderenden eenen nieuwsgierigen blik op den inhoud zijner portefeuille te verbieden. Als gewoonlijk bij lieden, wie de fortuin den rug toekeerde, is hij rijkelijk met kinderen bedeeld: want, onthoudt dit vooral, een requesten- en huur-cedullen schrijver is steeds getrouwd. De meesten toch hebben hunne roeping tot deze betrekking gevoeld, nadat de ettelijke vroeger in den spaarbank gebragte drieguldens verteerd zijn; en de lieve huisvrouw, die meestal holöogig, snibbig en bovenal morsig is, haren echtgenoot het fraaije schrift zijner minne-brieven onder de oogen duwt: niet, om hem het zoete verledene te herroepen, of hem zijne tegenwoordige koelheid te verwijten; want reeds na den eersten huwelijksdag heeft die goede vrouw deze brieven, als sterf-circulaires hunner liefde beschouwt; maar om hem aan te manen, de toppen zijner vingers in beweging te stellen, ten einde iets beters op te disschen dan « rozengeur en maneschijn."

Wat de werkzaamheden aangaat, waarvoor geen requesten- en huur-cedullen schrijver ter wereld bang is, deze zijn, behalve die, welke zijn titel reeds aanduiden, niet onbelangrijk, en missen ook het aangename niet van het verscheidene, wanneer er namelijk drokte aan den winkel is, zoo als zij hunne zware ambtspligten noemen, als eene bijtende satyre op den arbeidenden handwerksman, boven welke zij zich verheven achten, als een kraaijende haan boven eenen mesthoop. Het spreekt als een boek, dat, wanneer er in de buurt eene kraamvrouw is, of een sterfgeval plaats heeft, hij de advertentien daarvoor levert, en zijnen werkkring dikwerf zoo ver uitbreidt, dat hij daarbij de functien van aanspreker [inter amicos] waarneemt.. Is er eene petitie bij de Edel Achtbare Regering te doen; — want verder als burgemeesterlijke petitien komt hij nooit! — heeft namelijk de kat van eene buurvrouw, den hond van eene andere buurvrouw de oogen uitgekrabd; een leerling van de stads-school de wateremmer van eene boenende dienstmaagd omgeworpen; knapen van eene teekenschool des avonds de stoepen en de straat met kleine papiertjes bestrooid, zoodat zij, daar het des nachts vroor, dat het kraakte, den anderen dag met kokend water ontdooid moesten worden; weigert een buur de helft van den mandeeligen gotenplank van eenen anderen buur schoon te maken: wil schoenepoetser, of baardscheerder het achterstallige kwartaal van hun respectief honorarium door het gezag van de regterlijke magt geïnd hebben ... in alle deze, en nog vele andere, gevallen, zeg ik, roept men de hulp van den requesten- en huur-cedullen-schrijver in, en wel ieder dien van zijne wijk, daar men zeker is er in elke te vinden, even zeker als een bakker en tegenwoordig een « wijkbode." Somwijlen ook, versmaadt hij niet, den postillon d'amour te zijn voor werkmeiden, die hunne liefjes in een of ander garnizoen hebben steken. Dat alles brengt geld op: echter niet naar vast tarief; want uit pure menschlievendheid versmaadt hij evenmin het dubbeltje voor het schrijven van eenen minnebrief voor eene meid, als de gulden voor het opmaken van een huurcedel voor een of anderen Nabob-kruidenier. De graad zijner beleefdheid echter is doorgaans de thermometer, naar welken men de vrijgevigheid zijner kalanten berekenen kan. Wien hij toeknikt, geeft een dubbeltje; voor wien hij eventjes zijn hoed aantikt, geeft een kwartje; die de eer heeft, bij zijne aannadering den geheelen naakten schedel van het manneke te zien, geeft stellig niet minder dan drie kwartjes; terwijl gij er zeker op aan kunt, dat knikt hij met het hoofd, neemt hij met de eene hand reeds 10 stappen vooruit den hoed af, brengt hij met de andere eene gracieuse groete, terwijl hij zijn linkerbeen achteruit strijkt, als eene kat, die met notendoppen onder de pooten op het ijs staat... dat alles geschied voor den man, die hem eenen gulden geeft!... Hooger honorarium kent hij niet; hoogere beleefdheid is alzoo, naar zijn gevoelen, overbodig, of zou indringerij moeten heeten!.... Wel hem, die, tevreden met zijnen stand, om het groote niet onwaard te worden, ook het kleine niet versmaadt!

(*Het vervolg hierna.*)

GOMEZ.

De Mexikaansche roover Gomez was wegens zijne wreedheid heinde en ver befaamd en berucht. Eens ontmoette hij op een zijner strooptogten een man, die in den loop van het gesprek zeide, doodelijk bevreesd te zijn in handen van den roover Gomez te vallen, daar deze de ongelukkigen, die hij beroofde, ook nog martelde.

« Wie zegt dat?" vroeg Gomez.

« Men verzekert het algemeen. Men weet volkomen zeker, dat hij ieder, dien hij heeft uitgeplunderd, ook nog vermoordt, om dan zijn handen in het bloed van den ongelukkige te wasschen."

« Waarlijk, doet hij dat? Goede vriend, ge zult dadelijk een bewijs hebben van het tegendeel. Kijk, daar ginder woont Gomez. Gij zult wel zoo goed wezen, om met mij te gaan; ik wil u aan Gomez voorstellen."

De wandelaar mogt hiertegen inbrengen, wat hij wilde, en de dringendste zaken, den grootsten spoed voorwenden, hij moest mee en zag nu spoedig wel in, dat hij in slechte handen was gevallen. In het aangeduide huis waren de makkers van den bandiet vergaderd. Gomez riep hun toe:

« Brengt die groote kist hier!"

Zij werd gebragt en geopend. Stap nu daarin!" beet hij den reiziger toe.

De ongelukkige moest er zich in laten duwen, en het deksel werd toegeslagen.

Gomez riep ondertusschen: « Gij kunt u nu overtuigen, hoe de heele wereld op mijne kosten liegt. Sterven zult en moet gij, maar ik zal mijne handen niet in uw bloed wasschen. Mijnenthalve smoor, verhonger, al naar gij verkiest."

Te vergeefs smeekte de arme om erbarming. De roovers jouwden hem uit en gingen aan het dobbellen op het deksel der kist.

Ingezonden Stukken.

Eruditio Musica te Rotterdam,

8e en laatste Concert, 29. Februarij 1844.

Vierde sinfonie van L. van Beethoven; brillante, kernachtige en tevens ongekunstelde natuurlijke stijl, die veel hedendaagsche schrijvers behooren te volgen en tot model te nemen. De Sinfonie is noch onweersvlaag, veel minder harddraverij voor het orchest, of marteling voor den toehoorder; maar wel aangename, bevallige compositie welke, zonder een enkel moment van het verhevene en klassieke te wijken, streelt, bekoort, in verrukking brengt en nimmer te veel gehoord kan worden; behoudens eene kleine meprise van den tweeden hoorn, bij het einde der *schoone adagio*, is de uitvoering volmaakt wel uitgevallen. Ouverture: « *Zum Märchen von der schonen Melusine*" van Felix Mendelsohn Bartholdy; vreemd, subtiel, eenigzins overdrevene circulatie van thema, motief en figuren, daarbij sterk geïnstrumenteerd, ingewikkeld en onbegrijpelijk; herhaalde opvoeringen van dat stuk zullen hopentlijk de nevels opklaren die hetzelve voor als nog omhullen en deszelfs schoon- en oorspronkelijkheid voor de musiekale bevatting verbergen. Voor het derde ensemble-stuk had de Directie de geliefkoosde overture van Webers « *Freischutz*" gekozen; fantastisch, wel is waar, maar vol schoonheid en dichtvuur. De heer Bolten, van 's Gravenhage, heeft een concert van David, op de *trompet*, en de muziek van Eliazars air uit de opera *la Juive*, op de *cornet à piston*, voorgedragen. De heer Bolten heeft het volmaaktste regt op de rang van verdienstelijk toonkunstenaar, die een zeldzaam talent bezit, en er roem op kan dragen, zich bij uitstek van deszelfs solospel te hebben gekweten; maar — men verlieze niet uit het oog, dat het aan beide evengenoemde instrumenten wel geoorloofd is, nu en dan, *à propos*, voor eene korte wijl, den mond, te midden van het ensemble te roeren, doch dat eene geheele *orchest-rede* door een *trompet* uitgesproken, verveelt en even onvoegelijk is, als eene oratie van noodweer tegen de zoogenaamde monster-reddings-wet, in de zaal der Algemeene Staten, door *kaasboeren* of *bierbrouwers* opgedreund; deze eer komt, in den regel, alleen den adel des instrumentaals toe die op welluidendheid, op distinctive lage, middel en hooge toonen, benevens andere vereischten kan bogen, b. v. de viool, clarinet, violoncel, ook de fluit en oboe, wanneer zij vaardig en met buitengewone bekwaamheid worden behandeld; twee instrumentaal- en drie zang-obligaten zijn overigens, voor een concert-avond voldoende, het publiek verlangt niet meer. De heer Jerome Gulomy van Petersburg speelde het derde concert van Beriot voor de viool en eene pot-pourri romanesque van Hauman; kunstig, moeijelijk, onbegrijpelijk nu en dan ook groot en liefTallig spel, maar veeltijds niet genoeg gesoigneerd, niet zelden slordig, wild en ruw, ten minste zoo kwam het ons voor en meenden wij zulks voornamelijk, in de finale van het concert, te hebben opgemerkt. Het publiek heeft den kunstenaar evenwel met luide toejuiching overladen en hem teruggeroepen; het publiek zal ongetwijfeld gelijk — en wij ongelijk hebben. Ofschoon de zang van Mej. Eleonora Gordon, zangeres van Parijs en lid der Philharmonische concerten te Napels en Milaan (?), in een air van Rossini en Niccolini, en eenige romances, zuiver en wel werd voorgedragen, heeft zij nogthans het concert weinig luister bijgezet; Mej Hoffensbrouwer, Schloss en anderen, ofschoon *meer* en *weder* gehoord, hebben wezenlijke gaven ten toon gespreid, beter voldaan en oneindig meer tot het genoegen van den avond bijgedragen. Rust zacht op uwe lauweren, *Eruditio Musica*, tot de zon in het November-teeken keert! Wij hopen bij het ontwaken tegenwoordig te zijn, om u de welgemeende ochtend-groete aan te bieden. Benot.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 5. Maart. Sedert den 2. dezer dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Der Ruizer, L. D. Muller, Rio-Janeiro, koffij; The William, Alex Dore, Port-au-Prince, koffij; die Hoffnung, U. Wilters, Meldorf, raapzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Mentor, T. Marshall, schors, Leith; Diana, W. Crosier, ballast, New-Castle; Elisabeth, J. Barnes, Charlotte, F. Muijs, beide schors, Londen; Theodore, F. Leurs, suiker, Hamburg, La Rein, R. Jansen, vlas, Hull.

Van Rotterdam gezeild:

Princess van Oranje, H. C. Kool, stukgoed, Duinkerken.

— In den avond van den 3. dezer werd door de Nederlandsche Loodsboot No. 8, Schipper P. van der Staal, te Vlissingen te huis behoorende, tot voor de Westerhaven aldaar binnen gesleept, de Nederlandsche Kof, Gezina Wilhelmina, gevoerd door Kapitein F. T. Top, komende van Malaga en naar Hamburg gedestineerd; gemelde Kof was in den vroegen morgen van dien dag door voornoemde Loodsboot bewesten Duinkerken roerloos gevonden.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.